

Amikor mások haragszanak ránk – Bobby Mcdonald

When Others Are Angry with Us by Bobby Mcdonald

(Vén. Újszövetség, keresztyén közösség, Kalifornia, USA)

<https://www.cfcindia.com/wftw/when-others-are-angry-with-us>

Néha olyan helyzetekbe kerülünk, amikor az emberek nagyon dühöseket ránk. Már fiatalon is megtapasztaljuk ezt. Otthon vannak veszekedések a testvérekkel, az iskolában például vannak bántalmazók, vagy kegyetlen barátok. Amikor idősebbek leszünk, talán a munkatársak vagy a családtagok is megharagszanak ránk, és lehet, hogy hónapokig vagy akár évekig nem állnak szóba velünk. Talán valami rosszat tettünk, ami a mi hibánk, talán vétkeztünk ellenük. Vagy talán nem is elsősorban a mi hibánk, hanem történt valami, és azért dühöseket ránk.

Ez arra készíthet bennünket, hogy mi is haragudjunk rájuk, vagy szomorúnak, vagy szorongónak érezzük magunkat, ha nem bocsátanak meg nekünk, vagy lenézzük őket, mert úgy érezzük, annyira istentelenül viselkednek, mert haragszanak ránk. Egyik sem Isten akarata.

Mit tegyünk, ha valaki haragszik ránk?

Hiszem, hogy az első dolog az, hogy **megalázzuk magunkat**. A megalázkodás része az is, hogy először nekünk kell keresni helyreállítást.

Egy vitában a leginkább szellemi az, aki bocsánatot kér és helyreállításra törekszik. Ha Jézust akarom követni, nekem kell keresnem először a helyreállítást.

A Máté 5:23-24-ben Jézus azt mondta, hogy ha a testvérünk haragszik ránk, akkor menjünk és próbáljunk meg kibékülni vele, és béküljünk ki, mielőtt Istenhez fordulunk. Kérjünk bocsánatot, hozzuk rendbe, próbáljunk meg kibékülni - talán mi voltunk a hibásak. Még ha nem is mi voltunk a hibásak, akkor is kereshetjük a helyreállítást... talán még bocsánatot is kell kérnünk valamiért, ami nem a mi hibánk volt! Hiszem, hogy ez Jézus szíve, aki sok olyan bűnért halt meg, amit nem követett el - keressük a megbékélést, még ha ez azt is jelenti, hogy meg kell halnunk önmagunknak. Ez nem garantálja, hogy a másik elfogadja a bocsánatkérésünket, de a kérdés az, hogy megtettünk-e mindent, ami tőlünk telik, hogy helyreállítsuk a békét:

"Amennyire rajtatok múlik, éljétek békességben minden emberrel". Róma 12:18

Egy másik dolog, amit megtapasztaltam az alázattal kapcsolatban, hogy emlékezzek arra, hogy Isten mennyi mindent megbocsátott nekem, és mennyi kegyelemmel áraszt el minden pillanatban. Például az egyik dolog, ami segít nekem, amikor dühös vagyok valamiért a gyermekeimre, amiért nem engedelmeskedett nekem, az az, hogy emlékeztetem magam, hogy az én dühöm súlyosabb, mint a gyermekeim engedetlensége, mert én idősebb és tapasztaltabb vagyok! Isten kifejezte felém az Ő szeretetét, irgalmát és megbocsátását, és nagyon jól tudom, hogy engedetlen voltam Istennek... ezért amikor igazán haragszom a gyermekeimre az irántam való engedetlenségük miatt, segít emlékezni - elsősorban én vagyok az, akinek nagyobb szüksége van Isten kegyelmére és irgalmára, mint nekik.

Ha mindent megtettünk a másik emberrel való megbékélésért, és ő még mindig haragszik ránk, lehetséges, hogy ez nyugtalanná, idegessé tesz, vagy arra készíthet, hogy továbbra is haragudjunk rá. Néha nagyon frusztráltnak éreztem magam másokkal szemben ilyen helyzetekben, amikor nem igyekeztek megbocsátani nekem. Megtanultam, hogy egyedül

Istenben kell megtalálnom a nyugalمامat és az erőmet - az Ő szeretete és jóváhagyása az egyetlen, ami számít. Egy nagyszerű példa erre Dávid:

„Dávid pedig nagyon elkeseredett, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezik őt, mert az egész nép elkeseredett, ki-ki a maga fiai és leányai miatt. De Dávid megerősödött az Úrban, az ő Istenében” (1 Sámuel 30:6).

Az Atya szeretete az, ami az alap, nem pedig bárki más szeretete vagy jóváhagyása. Az Ő jóváhagyása és szeretete minden, amire szükségünk van ahhoz, hogy megerősödjünk. Ha valaki nem szól hozzám, akkor is bátoríthat az a tény, hogy Isten még mindig szól hozzám! Ha valaki a bűneimet még azután is számon tartja, hogy megbántam, nem kell aggódnom, mert Isten már elfelejtette! Isten már nem tartja számon a bűnömet, ez sokkal fontosabb, mint az, ha valaki más számon tartja a bűnömet.

Azt vettem azonban észre, hogy ha mások haragszanak, és nem bocsátanak meg nekünk azonnal, vagy nem reagálnak arra, hogy helyreállítást kérünk, ne adjuk fel rögtön. Türelmesnek kell lennünk velük, ahogyan Isten is türelmes velünk. Hagynunk kell, hogy lehiggadjanak, ha bocsánatot kértünk, de még nem bocsátottak meg nekünk. Olyan ez, mint amikor grillezünk, a begyújtás után egy ideig nagy lángon ég. Még nem tudsz rajta grillezni - meg kell várnod, hogy a lángok elaludjanak, hogy tudj grillezni és hatékonyan kihasználni a parazsak hőjét. Ugyanígy néha hagynod kell, hogy a harag tüze egy másik emberben elaludjon, mielőtt a beszélgetések eredményesek lehetnek. Lehet, hogy Isten türelemre próbál tanítani engem másokkal szemben, ahogyan Ő is türelmes velem.

A Biblia azt mondja: *"Ne fizessetek rosszal rosszért, hanem a rosszat fizessétek meg jóval"* (1 Péter 3:9). Ha olyanok akarunk lenni, mint Jézus, akkor nincs is jobb módszer, mint a rosszat jóval viszonzni, ahelyett, hogy rosszal viszonznánk. Az ellenségeskedésre szelíd szavakkal reagálunk (Péld. 15:1). A mások haragjára türelemmel és kedvességgel reagálunk. Ilyen volt Jézus élete, aki eljött, hogy életét adja egy olyan világért, amely megvetette őt. Mi Őreá nézünk.

"Mert gondoljatok arra, aki elviselte a bűnösök ilyen ellenségeskedését maga ellen, hogy ne fáradjatok el és ne veszítsétek el a bátorságotokat." (Zsidó 12:3 NASB)

Bátorítást kaphatunk, ha Jézusra tekintünk, és látjuk, hogy Ő milyen szelíd, mennyi ellenségeskedést elviselt türelemmel és irgalommal.

Isten segítsen bennünket, hogy a Szellemének ereje által úrrá legyünk a legkisebb haragon is, és tele legyünk szeretettel mások iránt (beleértve az ellenségeinket is), bölcsen reagáljunk, türelmesek és irgalmasak legyünk, amikor mások haragszanak ránk.

- § -

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének megadásával: www.cfcindia.com

Fordította: Abonyi Sándor (<https://keskenyut.wordpress.com>)